

Jakob on keik ärrawõtnud, mis meie
Jõsa pärralt on, ja mere Jõsa Pärran-
dusfest on ta keik sedda Rikkust ennesele
sanud. Jakob tundis ka pea Labani
Silmist ehk Näust, et ta Südda ei ol-
nud enam nenda temma wasto, kui enne
sedda. Ta mõtles sepärrast se peäle,
kuida ta hea Wisiga seält woiks ärrasa-
da, enne kui Laban ehk ta Pojad, tem-
male Kurja weel peälegi teeksid.

§. 195. Jummal näitas ennast Jakob-
bile siis Unnes, kui ta õiete Murren olli,
ja täis kaksikümmend Aastad jo Labanit
olli teninud. Jummal ütles temmale:
Minne jälle taggasi omma Bannematte
Male, ja omma Suagulaste Seltsi ju-
re, ja minna tahhan sinno Rättetasu-
ja olla, sest ma ollen keik näinud, mis La-
ban sinnule on teinud. Minna ollen se
Pereh Jummal, kes ennast sulle seäl
näitas

näitas (§. 178), kus sinna se Riwwi-
Samba seädsid, ja minnule Tootussi
tootasi. Minne nüüd siit Maalt ärra, ja
minne taggasi omma Sündimisse-Male!

§. 196. Jakob wõttis Jummal Käs-
ko Rõmoga kuulda; ta satis Sannu-
med Kaelile ja Peale, ja käsks neid en-
nese Rõnnele tulla taggeda Wälja peäle
temma Puddo-Põjuste juure. Seäl ta
rätis keik nende ette, ja ütles: Ma nään
et teie Jõsa Silmad ei olle minno wasto
nenda kui elle ja enne sedda, et ma kül
keige omma Kammio ja Jouga tedda ol-
len teninud, nenda kui teie teate; agga
teie Jõsa on mind narrida püüdnud ni
mitmet wiisi, ja minno Palka kül kün-
mekord teistwiisi seädnud; süiski Jummal
ei olle temmale Melewalda annud min-
nule Kurja tehha, egga mo Palka kinni-
piddada; waid kui ta ütles: need täp-